

Ο Κύριος μετά την Ανάστασή του, εμφανιζόταν στους μαθητές του για 40 ημέρες, μιλώντας για την βασιλεία του Θεού. Όταν οι μαθητές τον ρώτησαν πότε αποκαθιστά την βασιλεία στο Ισραήλ, εκείνος τους απάντησε πως δεν ανήκει σε αυτούς να γνωρίζουν τους χρόνους και τους καιρούς που ανήκουν στην εξουσία του Πατέρα Θεού, αλλά θα λάβουν δύναμη όταν το Άγιο Πνεύμα θα έρθει σε αυτούς και θα είναι μάρτυρες του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, σε όλη την Ιουδαία και Σαμάρεια, μέχρι το τελευταίο μέρος της Γης. Όταν ο Κύριος αναλήφθηκε, αποφάσισαν οι μαθητές, σύμφωνα με την προφητεία του ρθ' ψαλμού (εδάφιο 8) να ορίσουν τον 12ο απόστολο. Μετά την ομιλία του Πέτρου, έθεσαν ενώπιον όλων τον Ιούστο και τον Ματθία, οι οποίοι πληρούσαν τις προϋποθέσεις. Αφού προσευχήθηκαν στο Θεό, έριξαν κλήρο και ο κλήρος έπεσε στον Ματθία.

Την ημέρα της Πεντηκοστής, ήταν όλοι οι απόστολοι μαζί με άλλους μαθητές, την μητέρα και τους αδελφούς του Κυρίου (συνολικά 120 ψυχές), ομοθυμαδόν στο ίδιο μέρος. Στις 9 η ώρα το πρωί, βαπτίστηκαν όλοι με Άγιο Πνεύμα ώστε ξεπλάγησαν οι Ιουδαίοι που είχαν μαζευτεί από όλα τα έθνη στην Ιερουσαλήμ για την εορτή, γιατί τους άκουγαν να μιλούν στις γλώσσες τους τα μεγαλεία του Θεού. Ενώ άλλοι απορούσαν και άλλοι χλεύαζαν, έλαβε το λόγο ο Πέτρος και τους είπε πως αυτό που συνέβη είναι η εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού, σύμφωνα με την προφητεία του προφήτη Ιωήλ, ότι θα λάβουν το Άγιο Πνεύμα. Στη συνέχεια τους μίλησε για το έργο, τη σταύρωση και ανάσταση του Κυρίου, ώστε στο τέλος πολλοί από αυτούς που τον άκουγαν μετανόησαν και βαπτίστηκαν στο νερό. Συνολικά έως τρεις χιλιάδες άτομα προστέθηκαν την ημέρα αυτή στην εκκλησία της Ιερουσαλήμ. Τα βασικά χαρακτηριστικά των πιστών της πρώτης εκκλησίας ήταν ότι όλοι παρακολουθούσαν τη διδασκαλία των αποστόλων, είχαν συχνή επικοινωνία μεταξύ τους, μεταλάμβαναν την Θεία Κοινωνία και προσευχόταν αδιαλείπτως. (Πράξεις, β': 42). Η εκκλησία της Ιερουσαλήμ είναι η πρώτη συγκροτημένη εκκλησία του Ιησού Χριστού και αποτέλεσε την βάση πνευματικής καθοδήγησης των τοπικών εκκλησιών που μετέπειτα δημιουργήθηκαν (Πράξεις, ις': 4).

Έπειτα, μετά τον λιθοβολισμό του Πρωτομάρτυρα Στέφανου έγινε μεγάλος διωγμός κατά της εκκλησίας των Ιεροσολύμων και διασκορπίστηκαν οι περισσότεροι μαθητές στην Ιουδαία και στη Σαμάρεια, εκτός των αποστόλων. Στη Σαμάρεια, ο διάκονος Φίλιππος κήρυξε τον Χριστό και ο Θεός έκανε πολλά θαύματα με αυτόν με αποτέλεσμα να πιστέψουν πολλοί. Όταν άκουσαν οι απόστολοι για τον ευαγγελισμό της Σαμάρειας έστειλαν τον Πέτρο και τον Ιωάννη για να λάβουν Άγιο Πνεύμα οι πιστοί στη Σαμάρεια. Το ευαγγελιστικό έργο συνεχίστηκε και στα χωριά των Σαμαρειτών.

Βλέπουμε αργότερα την αναγέννηση του αποστόλου Παύλου ο οποίος ήταν διώκτης της εκκλησίας, αλλά μετά από ενέργεια του Ιησού Χριστού στην ζωή του, βρέθηκε μαζί με τους μαθητές του Κυρίου στη Δαμασκό, όπου και εκεί υπήρξε εκκλησία. Αργότερα οι εκκλησίες πολλαπλασιάστηκαν και εξαπλώθηκαν σε όλη την Ιουδαία, Γαλιλαία και Σαμάρεια και περπατούσαν στο φόβο του Κυρίου και με την παρηγοριά του Αγίου Πνεύματος αυξανότανε (Πράξεις, θ':31).

Όσοι διασκορπίστηκαν μετά τον διωγμό, την ημέρα του λιθοβολισμού του Στέφανου, εξαπλώθηκαν στη Φοινίκη, Κύπρο και Αντιόχεια, όπου στην τελευταία δημιουργήθηκε εκκλησία και εκεί ονομάστηκαν για πρώτη φορά οι μαθητές Χριστιανοί (Πράξεις, ια':26). Εκείνες τις μέρες κατέβηκαν προφύτες από τα Ιεροσόλυμα στην Αντιόχεια και ένας από

αυτούς, ο Άγαθος, προφήτεψε δια Πνεύματος Αγίου ότι θα γίνει πείνα σε όλη την οικουμένη, η οποία και συνέβη στις ημέρες του Κλαύδιου Καίσαρα. Τότε οι αδελφοί αποφάσισαν να στείλουν βοήθεια, ότι ο καθένας μπορούσε να δώσει, στους αδελφούς της Ιουδαίας και την έστειλαν στους πρεσβυτέρους μέσω του Παύλου και του Βαρνάβα.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας κήρυξαν το Λόγο του Θεού στην Κύπρο, στις συναγωγές των Ιουδαίων και αργότερα στην Αντιόχεια της Πισιδίας, Ικόνιο, Λυκαονία, Λύστρα, Δέρβη και στα εκεί περίχωρα. Φαίνεται ότι δημιούργησαν εκκλησίες επειδή αναφέρεται στο Λόγο ότι χειροτονήσανε πρεσβυτέρους σε κάθε εκκλησία (Πράξεις, ιδ΄: 23). Ακόμα, μετά από μια διαφωνία μεταξύ του Παύλου και του Βαρνάβα σχετικά με το αν θα παίρνανε μαζί τους τον Μάρκο, χώρισαν μεταξύ τους και ο Βαρνάβας με τον Μάρκο επισκέφθηκαν τους αδελφούς στην Κύπρο ενώ ο Παύλος με τον Σίλα ενίσχυσαν τις εκκλησίες της Συρίας και της Κιλικίας (Πράξεις, ιε΄:41).

Στη συνέχεια, μετά από οδηγία του Κυρίου δια οράματος, ο Παύλος μαζί με τον Σίλα και άλλους, πήγανε στη Μακεδονία, στους Φιλίππους όπου κηρύξανε το Λόγο και πίστεψε η Λυδία και η οικογένειά της. Επίσης πίστεψαν και ο δεσμοφύλακας με την οικογένειά του, μετά από ενέργεια του Κυρίου μέσα στη φυλακή όπου είχαν βάλει τον Παύλο και τον Σίλα και έτσι στους Φιλίππους έγινε η ομώνυμη εκκλησία. Αφού πήγαν στη Θεσσαλονίκη, μίλησαν στη συναγωγή των Ιουδαίων, πίστεψαν αρκετοί και δημιουργήθηκε και εκεί εκκλησία. Στη συνέχεια, μετά από διωγμό κάποιων Ιουδαίων, πήγαν στη Βέροια, όπου πίστεψαν πολλοί εξετάζοντας κάθε μέρα, αν τα λεγόμενα από τους αποστόλους συμφωνούσαν με τις γραφές. Αλλά και εκεί ήρθαν οι ίδιοι Ιουδαίοι της Θεσσαλονίκης και προκάλεσαν ταραχή στο λαό της Βέροιας, με αποτέλεσμα ο Παύλος να πάει στην Αθήνα. Στην πρωτεύουσά μας, ο Παύλος μίλησε στο Άρειο Πάγο, με αποτέλεσμα να πιστέψουν αρκετοί. Μετέπειτα, πήγε στην Κόρινθο, όπου γνώρισε ένα ανδρόγυνο που ήταν Εβραίοι (Ακύλας και Πρίσκιλλα) και με το λόγο του πίστεψαν πολλοί και έτσι δημιουργήθηκε η εκκλησία της Κορίνθου.

Μετά την Κόρινθο ο Παύλος επέστρεψε στην Έφεσο και από κει πάλι στη Μακεδονία και υπόλοιπη Ελλάδα. Μετά απέπλευσε από τους Φιλίππους για Τρωάδα και συνέχισε με σύντομες στάσεις σε Άσσο, Μυτιλήνη και Σάμο ώσπου έφθασε στη Μίλητο. Εκεί κάλεσε τους πρεσβύτερους της εκκλησίας της Εφέσου και τους μίλησε για τελευταία φορά και τους έδωσε οδηγίες σχετικά με το πώς πρέπει να υπηρετούν τον Κύριο (Πράξεις, κ΄:17-38). Στη συνέχεια μετά από στάσεις σε Κω, Ρόδο, Πάταρα, αποβιβάστηκε από το πλοίο στην Τύρο, όπου έμεινε και συμπροσευχήθηκε με τους εκεί αδελφούς, επτά ημέρες. Ύστερα έμεινε μια ημέρα και στους αδελφούς στη Πτολεμαΐδα. Μετά έφθασε στη Καισάρεια όπου πληροφορήθηκε από τον προφήτη Άγαθο ότι θα τον δέσουν οι Ιουδαίοι στην Ιερουσαλήμ και θα τον παραδώσουν στους Ρωμαίους. Έτσι έγινε και αφού ο Παύλος ομολόγησε τον Κύριο στον ηγεμόνα Φήστο και στον βασιλιά Αγρίππα, ο τελευταίος τον έστειλε στη Ρώμη. Πριν φτάσει πέρασε περιπέτειες με το πλοίο μαζί με τους άλλους που ήταν μαζί. Το πλοίο ναυάγησε στη νήσο Μάλτα, χωρίς να πνιγεί κανένας από τους επιβαίνοντες και ο Κύριος σύστησε τον Παύλο στους κατοίκους του νησιού με το να θεραπεύσει τους μεταξύ τους ασθενείς μετά από προσευχή του Παύλου γι' αυτούς. Τελικά ο Παύλος, έφθασε στη Ρώμη όπου συναντήθηκε με τους αδελφούς της εκεί εκκλησίας από τους οποίους ενισχύθηκε και στη συνέχεια για δύο χρόνια βοήθησε την εκκλησία να αυξηθεί κηρύττοντας τα περί του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Το ευαγγελιστικό έργο έγινε και σε άλλα μέρη όπως στην Ιλλυρία (σημερινή Αλβανία και χώρες της πρώην Γιουγκοσλαβίας) από τον απόστολο Παύλο (Ρωμ. ιε΄:19) και τους άλλους

αποστόλους (Κολοσσαείς α' 23). Άλλες εκκλησίες γίνανε, στη Κρήτη (Τίτο, α' :5), στο σπίτι του Φιλήμονα, Γαλατία, Κολοσσαίς, Σμύρνη, Πέργαμος, Θυάτειρα, Σάρδεις, Φιλαδέλφεια, Λαοδίκεια και σε πολλά άλλα μέρη.

Η εκκλησία του Κυρίου πέρασε μέχρι σήμερα πολλούς διωγμούς αλλά όπως ο Κύριος είπε στον απόστολο Πέτρο για την εκκλησία Του 'πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής.' (Ματθαίος, ις' :18)

Στο ερώτημα 'Ποια είναι σήμερα η εκκλησία του Ιησού Χριστού;' αυτό που μπορούμε να πούμε σε κάθε ειλικρινή Χριστιανό που ψάχνει, είναι πρώτα να πάρει και να μελετήσει την Καινή Διαθήκη ώστε να δει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού και μετά να προσευχηθεί ένθερμα και ο Κύριος θα του φανερώσει, μιας και Αυτός είναι που 'προσέθετε καθ' ημέραν εις την εκκλησίαν τους σωζομένους'(Πράξεις, β' :47).

Αμήν!